

Takže sa musíte dobre postarať o svoje deti. Oni budú skutočne počúvať. Musíte im povedať. Nemôžete si povedať: „Ak budem príliš sekírovať, bude na mňa nahnevaný.“ Nie, nebude. Ak to rozumne vysvetlíte, bude vedieť, že sa o neho staráte, a bude veľmi šťastný. Vaše dieťa bude cítiť, že sa oň zaujímate. Naopak, ak im to nepoviete, môžu si myslieť, že vám na nich nezáleží. Budú si myslieť, že si ich nevšímate a že ich nemilujete, takže budú robiť, čokoľvek sa im zachce. Cudzí ľudia potom použijú sladké reči, aby ich zaviedli do niečoho zlého. Takže ich doma musíte dobre učiť, bez ohľadu na to, akí ste zaneprázdnení. Musíte im jasne povedať základné veci: vôbec nikdy sa nedotknite drog, nepite alkohol a nikdy neskúšajte cigarety. Bez ohľadu na to, čo hovoria ľudia, ktorí stoja pred školou, nič si od nich zadarmo neberte. Tie veci sú jedovaté. V tomto svete vám žiadni cudzí ľudia nedajú nič zadarmo. Takže deti musia byť dobre poučené. Musíte svoje deti

dobre poučiť. Neobviňujte ich, keď je príliš neskoro. Nemali by byť obviňované. Sú to len deti, ktoré toho ešte nevedia dosť. Následne, keď sú zvedené z cesty, v takomto mladom veku, potom keď dospejú, dajú sa na zlé chodníčky a stanú sa z nich zlí ľudia. Takže my, duchovní praktikujúci, máme veľmi dobrý vplyv na deti, prinajmenšom môžu vo svojich rodičoch vidieť dobrý príklad ľudí, ktorí sa nedotknú alkoholu a cigariet, nehrajú hazardné hry a neužívajú drogy. Ak sú deti vychovávané v takej rodine, je veľmi ťažké zvieŕť ich z cesty. Môže sa to stať aj vtedy, ale je to oveľa ťažšie. Nie je také ľahké zvieŕť ich z cesty ako deti, ktoré nie sú poučené, alebo sú vychovávané v rodine bez morálky. Ale aj tak im musíte venovať pozornosť. Príležitostne im musíte pripomínať, aby si nič nekupovali od cudzích ľudí. Aby ani neskúšali nič, čo je zadarmo. Povedzte im: „Keď si raz závislý na drogách, nemôžeš to zmeniť. Bude to veľmi, veľmi bolestivé. Tvoje telo skolabuje. Tvoj

mozog bude poškodený.“ Musíte svoje deti dobre poučiť. Sú veľmi poľutovaniahodné. Keď idú von do sveta, sú samotné. Doma majú rodičov, súrodencov, príbuzných, priateľov, ktorí na nich dozerajú. Vonku a v škole sú sami. Majú tam iba učiteľov, ktorí ale učia len teoretické predmety, ako je história, literatúra, atď. Tak je to. A tí hazardní hráči sa skrývajú v tmavých kútoch. Vyčkávajú tam a potom uchmatnú jedno či dve deti, ktoré sú samotné a ktoré ešte nevedia dosť. Takže ich musíte chrániť a jasne im povedať, aby nechodili na miesta, kde nie sú žiadni ľudia. „Nezastavuj v takých tmavých kútoch. Ak sa s tebou chcú rozprávať cudzí ľudia, nezostávajú tam a nerozprávaj sa s nimi. Od nikoho neprijímaj dary.“ Niekedy nielenže dávajú drogy ale nadrogujú deti a unesú ich. Rozumiete? Teraz už viete? Je mnoho rôznych situácií. Takže to musíte svojim deťom povedať jasne vopred. Nečakajte, kým sa veci prihodí. Samozrejme, nemusí sa to stať. Možno sa to nestane. Ale mali by ste im jasne

vysvetliť, že môže nastať takáto situácia, takže ak uvidia niekoho takého, mali by utiecť preč alebo zavolať pomoc. Kričať veľmi hlasno a utiecť preč. Nielen deti, aj my sami sme takí. Keď sa narodíme do tohto sveta, sme sami. Podobne ako deti, ktoré idú do školy, sme odkázaní sami na seba. Potom tam je zlovoľná atmosféra, zlí ľudia, nepriatelia a veritelia, ktorí čakajú, aby nám urobili problémy. Dobre, prestaňme hovoriť o tomto. Teraz vám poviem príbeh o zasvätení. Bol raz jeden človek, volajme ho „Dina“, študoval mnoho náboženských filozofií. Potom pocítil: „Teraz chcem nájsť tých mystických osvietených Majstrov.“ Ľudia si myslia, že osvietení Majstri sú mystickí. „Musím nájsť takého Majstra, ktorý žije v pustovni.“ On ale vedel aj to, že najväčší mystický Majster prebýva v nás. Rozumel tomu, ale ešte to nenašiel. Takže chcel ísť von, aby nejakého hľadal. Nemal veľa peňazí – možno chcel byť mníchom – odišiel teda z domu

len s pár kusmi oblečenia a niekoľkými dolármi. Keď kráčal po ceste, zrazu stretol Moslima, ktorý vyzeral ako duchovný praktikujúci, podobný budhistickému mníchovi. Bola to moslimská krajina, takže ten človek vyzeral ako moslim. Dina teda nasledoval toho človeka, pretože náhodou kráčali rovnakým smerom. Kráčal sám a teraz kráčali obaja spolu. Nerozprávali sa. Po chvíli sa ho moslimský mních spýtal: „Kto si? Kam ideš?“ Dina povedal: „Som Dina. Dal som sa na túto cestu, aby som našiel utiahnutého duchovného Majstra.“ Myslel, že osvietených Majstrov nemožno nájsť náhodne pri ceste. Často sa hovorí, že osvietení Majstri praktikujú v Himalájach v skrytých jaskyniach alebo na odľahlých miestach. Ľudia o nich často nepočujú ani ich často nevidia. Tak to zvyčajne bolo v dávnych časoch. Ale teraz v modernej dobe máme rýchlejšie komunikačné systémy, ako sú počítače, email, takže keď nájdeme osvieteného Majstra, môžeme to povedať celému svetu a podobne. Ale nie je to také ľahké, nie je to také ľahké. Teraz máme

Supreme Master Television, takže je to ľahšie. Ak nájdeme osvieteného Majstra, môžeme to oznámiť každému. Moslimský mních mu teda povedal: „Ach! Ja som mních, taký a taký! Som Fadi. Môžeme cestovať spolu?“ Chcel povedať, že aj on hľadá osvieteného Majstra. Nepovedal to priamo, ale povedal: „Budem cestovať s tebou.“ Dina sa ho teda spýtal: „Môžeš mi pomôcť nájsť skrytého osvieteného Majstra?“ Ten človek ale nevyzeral veľmi dychtivý pomôcť. Povedal: „Osvietený Majster je v tvojom vnútri! Všetci to hovoria. Nevieš o tom? Prečo kladieš tak veľa otázok?“ Zdal sa byť nespokojný s toľkými otázkami. „Aj keď ti osvietený Majster dá zasvätenie, môže ťa naučiť len trochu. Potom sa musíš spoľahnúť na seba, aby si úplne realizoval osvieteného Majstra vo svojom vnútri.“ „Dobre. Nevadí.“ Takže cestovali spoločne, až kým nedošli na miesto, kde uvideli strom, ktorý sa ohýbal sem a tam, robiac hluk: ki-ki-ko-ko. Moslimský mních mu povedal: „Ach, ten strom

mi práve niečo povedal.“
Dina, ten ktorý hľadal
osvieteného Majstra
odpovedal: „Nezmysel!
Ako môže strom rozprávať?
Ako môže rozprávať?“
Mních povedal:
Áno, áno! Rozprával.“
Dina sa spýtal:
„Čo povedal?“
Bol netreplivý.
Vôbec tomu mníchovi
neveril,
ale spýtal sa ho,
čo povedal strom.
Moslimský mních povedal:
„Povedal: ‘Niečo
ma tu stále pichá
a veľmi to bolí.
Môžete tu prosím vy dvaja
chvíľu zostať a pomôcť mi
vybrať ihlu,
ktorá mi blíži,
aby som nemusel trpieť
takou bolesťou
a mohol si odpočinúť?’“
Dina,
človek ktorý hľadal
osvieteného Majstra,
povedal: „Ach! Som teraz
veľmi zaneprázdnený.
Nemám čas.
Či ten strom skutočne
hovoril alebo nie,
nemám čas!
Musíme ísť.“
Takže ťahal toho mnícha preč
a pokračovali v putovaní.
Keď prešli pár kilometrov,
Moslimský mních
znovu Dinovi povedal...
Dina je ten, ktorý hľadá
osvieteného Majstra,
áno?
Mních povedal:
„Keď sme sa priblížili
k tomu stromu,
voňal po mede.“
Áno, on to cítil.

Možno tam bolo
trochu divieho medu.
Cítil med,
takže si pomyslel, že tam
musia byť nejaké včely.
Myslel si,
že tam musia byť
nejaké včely, ktoré si tam
urobili úl!
Musí tam byť
množstvo medu, však?
Možno si včely urobili
hniezdo v strome,
hlboko v kmeni stromu.
Preto ten strom cítil
bodavú bolesť.
Dinove oči sa rozjasnili.
„Aha? Skutočne?
Ak je to tak,
rýchlo sa vráťme.“
Bol taký chamtivý!
„Rýchlo sa vráťme,
aby sme vybrali med von
a dali ho do svojich vakov,
aby sme ho mohli predať,
zarobiť peniaze,
a môžeme ho aj jesť!“
Predtým nechcel
tomu stromu pomôcť,
ale teraz počul o mede
a chcel sa okamžite vrátiť.
Moslimský mních
bol pohodový
a jednoduchý človek.
Povedal: „Dobre.
Ak chceš, vráťme sa.“
Nasledoval Dinu späť.
Keď sa ale vrátili,
uvideli tam mnoho
iných cestovateľov,
každý s množstvom medu
vo svojich rukách.
Každý mal vo svojej ruke
fľašu s medom.
Boli veľmi šťastní:
„Máme dnes veľké šťastie.
Našli sme najväčší úl
s toľkým medom,
aby nakrmil celú krajinu

po celý jeden rok.
Bolo to preto, že strom bol
veľmi veľký a v jeho vnútri
bola veľká diera.
Včely si tam urobili úl
a nikto o tom nevedel.
Mních mu to predtým
hovoril,
ale Dina bol taký netreplivý,
že ho odtiahol preč.
Ten mních nepovedal nič,
až po pár kilometroch.
Bol skutočne veľmi pokojný.
Keby to povedal skôr,
Dina by tam zostal.
Ale samozrejme,
bola to skúška.
Nepredal by to
Dinovi tak lacno,
však? Dobre.
Myslel, že niekedy
si myslíme,
že hľadáme niečo na ceste,
ale tá vec
je priamo pred nami.
Avšak pretože
sme boli takí zaneprázdnení,
odišli sme niekam inam
a stratili sme príležitosť,
stratili sme tú vec,
ktorú sme hľadali.